

Evanjelium na pondelok po 2. velkonočnej nedeli: zvykať si na Božiu logiku

Komentár na pondelok po 2. velkonočnej nedeli. „Rabbi, vieme, že si prišiel od Boha ako učiteľ, lebo nik nemôže robiť také znamenia, aké ty robíš, ak nie je s ním Boh“. Ježiš využíva Nikodémov údiv, aby ho poučil o Božej logike, o pôsobení Ducha Svätého v nás.

Evanjelium (Jn 3, 1-8)

Medzi farizejmi bol človek, menom Nikodém, popredný muž u Židov. On prišiel v noci k Ježišovi a povedal mu:

„Rabbi, vieme, že si prišiel od Boha ako učiteľ, lebo nik nemôže robiť také znamenia, aké ty robíš, ak nie je s ním Boh.“

Ježiš mu odpovedal:

„Veru, veru, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí zhora, nemôže uzrieť Božie kráľovstvo.“

Nikodém mu vrazil:

„Ako sa môže človek narodiť, keď je už starý? Azda môže druhý raz vojsť do lona svojej matky a narodiť sa?“

Ježiš odpovedal:

„Veru, veru, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva. Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa

narodilo z Ducha, je Duch. Nečuduj sa, že som ti povedal: Musíte sa znova narodiť. Vietor veje, kam chce; počuješ jeho šum, ale nevieš, odkiaľ prichádza a kam ide. Tak je to s každým, kto sa narodil z Ducha.“

Komentár

Dnešné evanjelium nám predstavuje Ježišov dialóg s Nikodémom. Svätý Ján nám hovorí, že Nikodém bol vplyvný Žid, jeden z farizejov. Toto spoločenské postavenie možno vysvetľuje, prečo sa v noci vybral hľadať Ježiša. Nechcel, aby ho videli jeho spoločníci, ktorí sa viackrát dostali do konfliktu s novým učiteľom z Galiley.

Nikodém bol ohromený znameniami, ktoré Ježiš uskutočňoval, a chcel vedieť viac, chcel sa s ním osobne stretnúť. Nemá problém vyjadriť svoj

obdiv a otvorene mu hovorí: „Nik nemôže robiť také znamenia, aké ty robíš, ak nie je s ním Boh“ (v. 2). Táto zvedavosť je pre Ježiša príležitosťou uviesť ho do novej logiky, logiky Božieho kráľovstva, ktorá Nikodéma vyvedie z miery.

Ježiš mu začne hovoriť o novom kráľovstve a o tom, ako doň vstúpiť. Nás kresťanov, zvyknutých na jazyk viery, Ježišove myšlienky nemusia šokovať. Na druhej strane pre Nikodéma to bolo niečo tajomné. Ako sa môže človek narodiť, keď je starý? Môže znova vstúpiť do lona svojej matky a narodiť sa? (v. 4).

Ježiš vyzýva tohto vplyvného farizeja, aby sa zamyslel nad tým, že skutočne rozhodujúce nie sú ani tak znamenia, ktoré videl, ale znovuzrodenie, ktoré v nás pôsobuje Duch Svätý. Je to Božie pôsobenie, ktoré nás pobáda opustiť život podľa tela a prejsť k životu

podľa Ducha. Inými slovami, Duch Svätý nás vedie k tomu, aby sme opustili hriech, život zameraný na naše vlastné veci, na naše „ja“. Vedie nás k tomu, aby sme prešli k životu v spoločenstve s Bohom a s druhými.

Kontrast medzi týmito dvoma mentalitami nám môže pomôcť premýšľať o našom prístupe ku každodennému životu. Liturgia nás privádza späť k tomuto známemu rozhovoru, aby nám pripomenula, že Boh koná s inou logikou a že naše spôsoby myslenia a reagovania tak často neberú do úvahy nadprirodzený pohľad, sú príliš „ľudské“. Ježiš v prísľube daru Ducha Svätého prichádza skladať *novú hudbu*, o ktorej podobne ako o vetre nevieme, odkiaľ prichádza ani kam ide, a vyžaduje si poslušné nástroje, ktoré sú ochotné nasledovať Boží rytmus a naučiť sa tancovať „v rytme s Bohom“.

Martín Luque // Bravomozza -
Getty Images Pro

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/lunes-2-2/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/lunes-2-2/) (07.04.2026)